

TELEGRAFUL ROMAN.

ăpare Marția. Joi și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu strada Măcelarilor 45

Corespondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 28 August, 1895.

Diastica din capitala țerei noastre de multe ori s'a ocupat cu cestiuni interne de a le noastre în totală necunoscință de cauză. Lucru înțeles, că în asemenea casuri cestiunile au fost denaturate în măsură așa de mare, încât nu le-am mai putut cunoște nici noi.

Un asemenea cas de totală necunoscință a trecut la finea săptămânii trecute pressa din capitala țerei noastre, și ca ignoranța se iese și mai tare la ivelă, toate diarele au fost păcătite fără excepțiune.

S'a scris adecă în diarele din capitala țerei noastre, că Escelenția Sa conferențele episcopului romano-catolic, că el a consimțit cu pastorală comună a episcopatului romano-catolic, și că Duminecă, în 20 August a. c. a și subscris acea pastorală.

Fiind-că în anii trecuți diariul nostru copia cu multă predilecțiune din diariul „Budapesti Hirlep“ vom arăta, ce a scris acel diariu Sâmbăta trecută în cestiunea, de care e vorba

Sub titlul „Miron Romanul și pastorele“:

Mai multe diare publică scirea venită atât din Sibiu cât și din Viena, că metropolitul Miron Romanul nu va accepta pastorală comună, statorită de către conferența episcopilor, ci el și episcopii lui sufragani va da o altă pastorală comună.

Scirea acesta nu corespunde adevărului căci metropolitul Miron Romanul a fost prezent la conferența episcopilor ținută în Buda și acolo Duminecă către 2 ore după amăzi, când s'au încheiat pertractările, în fața întregului episcopat a subscris și el ambele pastorale. Aceste în solidaritate cu ceialalți prelați. Deosebirea va fi numai în procedură încât pastorală către popor el o va publica în limba română. Rătăcirea diarelor provine din împregiurarea, că episcopii, cari se țin de consistoriul metropolitan greco-oriental au voit să dea și ei o pastorală comună separată, acesta însă nu o a putut subscrie me-

tropolitul, deoarece prin subscrierea de mai înainte era obligat se țină la pastorală comună a episcopatului din Ungaria.

Scirea acesta de bună samă a fost destinată să facă senzațiune, și ea a și produs ceva, la publicul unguresc, care nu e datorită să cunoască lucrurile din dinădă noastră, ea a produs câte senzațiune, la acel românesc scirea a produs nespuse de multă ilaritate.

Publicul unguresc nu e detoriu să scie, că biserica noastră autonomă și regulată independent de alte biserici din patrie toate afacerile sale. Nu e detoriu să ia notiță din diarele românești despre mersul afacerilor din biserica noastră, și nu a fost detoriu să scie, că tocmai pe când diarele din capitală publicau acea scire sensațională, consistoriul nostru metropolitan era întrunit în sesiune ordinară, și se ocupa cu măsurile, cari trebuiau luate pentru orientarea clerului și poporului ortodox român în fața introducerii legilor celor noue bisericesci.

Nu era detoriu se o scie acesta publicul cel mare unguresc, erau însă datori să o scie acesta publicității unguresi, și se nu se facă de ris în fața lumii, trebuia să o scie acesta acei factori cari conduc opiniunea publică ungurescă în aceste timpuri de frământări naționale.

Scirea s'a publicat în toate diarele și încă în toate vedesce ignoranța generală în cestiunea diarelor din Budapesta. Cu acesta trebuie să ne facem sémă, ca să ne scim orienta în discusiunile noastre publice cu diastica ungurescă.

Ne am ocupat special cu comunicările diarului din „Budapesti Hirlep“ căci el precum am ăis până mai eri alaltăeri era diarul de predilecțiune în redacțiunea noastră, și mai ales pentru cuvântul, că el tractează cestiunea mai fundamental.

Acest diariu și motivează. Episcopii cari se țin de consistoriul metropolitan greco-oriental au voit să publice și ei o pastorală comună pen-

tru greco-orientali, însă metropolitul nu o a subscris.

Frapantă necunoscință de cauză despre organismul bisericeii noastre, dar acuma acesta nu mai surprinde. Mirarea noastră se reduce la împrejuraerea, că numitul diariu scie și motivul pentru care metropolitul nu a voit să subscrie o pastorală special pentru clerul și poporul greco-oriental. Metropolitul greco-oriental a fost angajat prin subscrierea pastoralei episcopatului catolic, de aceea nu a subscris pastorală propusă de episcopii sufragani.

Minunată orientare în afacerile noastre bisericesci. Dacă publicității unguresi cu asemenea aparat informeză publicul lor, atunci se nu ne mirăm, că a doua și toate diarele din capitală publică o desmintire toate de unul și același cuprins.

Desmintirea se vede că e făcută din loc competent, căci e ținută în general, se constată, că la conferențele episcopatului catolic nu iau parte prelații bisericeii greco-orientali, de aceea scirea despre cooperarea metropolitului nostru la acele conferențe se reduce la informațiuni neesacte.

Mai special vorbește desmintirea din diarul guvernamental „Pesti Napló“ aici se spune, că pe episcopii greco-orientali în general nu-i pôte invita primatatele din Ungaria la conferențele episcopatului catolic, căci asemenea conferențe nu sunt sinode, și pe episcopii greco-orientali să obișnuiesc a-i chema la sinodele ecumenice papa dela Roma, ei însă nu primesc nici așa chemare.

Inregistrăm deci și desmintirea despre cooperarea și aderarea metropolitului nostru la conferențele episcopatului catolic din Ungaria, și scirea cea mai nouă, despre invitarea ce se face episcopilor nostri din patrie la sinodele ecumenice.

Nu peste mult o va desminti presa din capitală și această nouă scire.

Revista politică.

Generalul francez, Munier, care a publicat în „Le Figaro“ — după cum am amintit și noi o scrișore plină de ofense la adresa guvernului și corpului ofiteresc german, a fost provocat de ministrul de războiu, să numai scrie articoli prin jurnale. Munier s'a oferit, să înainteze pe cale diplomată împăratului Wilhelm dovețile sale, — la ceea-ce ministrul de războiu, să ăice, că n'a făcut nici o observație. Munier a povestit unuia, care l'a interviewat, cum a fugit din Wiesbaden ministrul de războiu, Lurlinden, care a fost în anul 1870 prizonier împreună cu el; el a sărit peste o grăpă și a ajuns travestit în haine de țeran la Berlin, de unde apoi a călătorit la Berlin, de unde apoi a călătorit la Basel. Generalul Saussier a fugit din Prusia de ost în Polonia rusescă și de aici în Galiția. Munier recunoște, că e condamnabil pentru calomnie.

* * *

Sunt cunoscute cuvintele întrebunțate de împăratul Germaniei, în timpul urmării la adresa social-democrațiilor. S'au făcut după aceea dese declarații, că nu e vorba de un proiect de lege, care să nimicească prin forță acest partid. Cu toate acestea foile germane conservative prepară punctele principale necesare unei astfel de legi. Diarul „Kreuzzeitung“ își dă silința, să convingă lumea, că legi excepționale sunt indispensabile, ér „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ scrie următoarele: „Noi nu credem, că social-democrații pot fi nimiciți, fără de a se mări puterea autorității și fără de a se mări puterea dispozițiilor în codul penal. Noi credem însă și mai puțin, că vom pute pune mâna pe social-democrați, dacă cetățenii înșiși nu vor lupta din totă puterea contra lor și dacă nu se vor îngriji, ca între ființa lor, între metoda lor politică și între aceea a social-democrațiilor, să nu fie nici urmă de o le-

FOIȚA.

Tip din viață.

Pavel Brustureanu ar fi fost cel mai de trebă și mai laudat flăcău din lume, dacă mintea i-ar fi putut stăpâni înclinările sêlbatice. — Asta însă nu s'a putut. Câte-odată era un adevărat tip de sêlbat; te rabiât. În asemenea casuri nu-i te puteai împotrivi; trebuia să cedezi tuturor năravurilor lui. Era vai și amar, de acela, care i-se opunea.

Așa între noi îl numiam „tigrul“, și când pentru prima dată a auzit de această poreclitură, ne era frică, că o s'o pășim urit cu el; însă s'a întâmplat chiar contrariul: Să vede, că-i convenia acest nume. Era mândru de el.

— Aveți dreptate; am un adevărat tip de tigrul: Câte-odată-mi vine să fug în codri și să sfășiu tot, ce-mi iese în cale. De multe ori mi-e dor de sânge.... Cu un cuvânt sunt

rabiât! Dar ce să fac? Dău m'a bătut cu natura asta! Așa voi și rămânea până la mörte.

Și totuși n'a rămas. Coconul Pavel s'a îndreptat în tocmai ca și predecesorul său din biblie Saul.

Indreptarea lui vrâu să vi-o istorisesc.

Intr'o frumoasă ăi din luna lui Iuliu, cu o căldură de aproape 29°R. lui Pavel i-a trăsmit prin cap ideea să numai lucre nimic. Nici una nici alta.. a lăsat simlic. Nici cancelaria în scirea tatălui.

— Așa o căldură blăstămată nu-i bună, decât de chef. Haideți la crășmă.

Era zadarnică ori-ce opunere. Trebuie să te duci cu el.

Așa ne-a adunat pe toți, cum ne-a găsit pe stradă.

— Trebuie să vii cu mine, Punctum! Vrâu să chefuesc!

Și din se sup cu toții. Cine s'ar fi gândit să i-se impotrivescă. Când se inhôlbă la noi cu ochii lui mari, negri, trebuie să i-ne supunem. Apoi era și zădarnică ori-ce împotrivre.

Astfel la invitarea lui „ospitală“ ne-am adunat după amăzi pela 6 cu toții într'o odaie ascunsă din crășma numită „paragraf“ în jurul unei mese roșii.

Abia a început a se întuneca și afară, — căci salonul nostru din firea sa era întunecos — și deja ochii ni se încrucișau grozav de mult, ce am beut, nu atât de setoși ce eram, ci fiindcă pretenul nostru Pavel ne adăpa cu sila.

S'a propus, să imbecete întrégă societatea. S'a și pus pe lucru din toate puterile, pentru a-și realiza scopul.

Fie-care păhar trebuie să-l golim până în fund.

— În sănătatea mea!

Și ar fi fost vai de norocul aceleia, care ar fi lăsat ceva în păhar, când trebuie să bem în sănătatea lui, când toate destul de sănătos ere sãlbaticul nostru prietin și altcum, încât era de prisos să mai bem în sănătatea lui.

Era ca o adevărată statuă clasică de a lui Hercule, (se vede că a cres-

cut după principiile lui Kneipp.) Intre umerii-i largi, pe grumații colosali, ce sémăneau mult cu un stălp, i zăcea capul întocmai ca și când ar fi fost cioplit acolo din marmoră. Nici decât din marmoră albă, ci chiar din cea mai întunecată. Apoi când își îndoie brațele și-i pune cotele teribile pe masă, muschi-i puternici de pe brațele-i colosale se imbulzau în afară, de și se părea, că vreau se rumpă vestmântul subțire de vară, ce-i acoperea.

Incetul cu incetul ceta se apropie de culmea veseliei.

Sticlele se golesc și se umpleau tot mai repede, și ochii deveniu din ce în ce mai schintetori.

Tigrul nostru ne spune într'una la ariecdale fie-care de care mai drastice și rîde la fine care, de se clăntau febrele salonului, ce ne adăpostea.

Am început apoi a cânta!

Nu prea erau esecutate cântările noastre și cu întrebunțarea urechilor, adecă cu observarea armoniilor și a semnelor de interpretare, după cum

gătură spirituală". Din cele amintite să vede, că cuvintele împăratului au avut un ecou puternic. Observarea din urmă din „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ e cea mai nimerită după părerea noastră. Ori unde se ivesce câte un curent bolnăvicios și stricăcios, fie el de natură politică, fie de natură socială, până se creeze legi, cari să l oprime, e datorința sine qua non a omenilor, să se ferescă de el, întocmai cum se feresc de epidemii.

Sesiunea parlamentului belgian după o durată de 10 luni s'a închis. Țara și parlamentul au puternic motiv, să privească cu satisfacție asupra unei sesiuni, a cărei lucru de căpetenie a fost crearea unei legi scolare, care a recunoscut bisericii influența ei binefăcătoare, ca organ de control asupra învățământului religios din școlă. Legea acésta încă nu e sancționată de rege. Nu mai rămâne însă îndoială, că în curând o va sancționa.

O broșură anonimă intitulată „Bulgaria sub Stambulow“ a produs în presa rusă o adevărată consternare. Rușii au început să tragă la îndoială sentimentele de recunoștință exprimate de deputația bulgărescă. O sentință aspră a adus o fôie din Moscva ca numele „Moskowskija Wiedomosti“: Broșura umple Rusia cu neîncredere, căci în fața celor publicate într'ânsa din viața principelui Ferdinand, suntem îndreptățiți, să nu dăm nici un creșământ asigurațiilor făcute de deputația bulgărescă despre iubirea poporului și a principelui către Rusia. Din acest incident publică Dr. Mollow, membru al deputației bulgăresci și primar al Sofiei, în aceeași fôie din Moscva o scrisoare mai lungă, în care respinge cu energie îndoiala exprimată despre iubirea Bulgarilor și a principelui Ferdinand față cu Rusia. Dr. Mollow ține, că dacă n'ar fi bulgarii rusofili, Stambulow n'ar fi lucrat 8 ani, ca să omore aceste sentimente rusofile. Trămiterea deputației în Rusia cu consimțământul principelui este cea mai bună probă pentru loialitatea acestuia față cu Rusia. De altfel principele Ferdinand și-a exprimat adese ori în fața Drului Mollow respectul său față cu marele popor rusesc. Metropolitul Climent, care n'a spus nici odată neadevăruri dór nu va purta cu minciuni pe țarul și pe bărbații de stat ruși. „Pam rugat pe Ruși, — astfel încheie Dr. Mollow, — să aștepte. Pentru ce acésta nerăbdare, pentru ce fac concluziuni neprecugetate și dau creșământ ori și cărei intrigi?“ Fôia din Moscva adaugă la acésta scrisoare, că acum împedarea între Bulgaria și Rusia s'a mai apropiat.

Mai totă pressa dă atențiune alegerilor comunale din Viena, despre cari am amintit și noi în nrul trecut. Să ține, că principele de Liechtenstein s'a exprimat, că atențiunea „Europei întregi“ e îndreptată asupra lui. Pressa clericală exprimă autisemițiilor vienezii cele mai intime simpatii, un lucru, care e cunoscut dela alegerile trecute și de sine înțeles. De observat este însă, în ce privește cërta d'între frați, între antisemiții naționali germani și cei crescini-sociali, că pressa național-germână din provincie simpatizează mai curând cu cei din urmă decât cu cei d'întâiu; cel puțin Dr. Lueger a crescut în vața ei foarte mult. El e foarte laudat pentru motivul, că din cauza lui n'a succes încercarea d'a întrebuița limba cehică în adunările electorale.

Pórta a dat cel puțin semne, că se va învoi cu reformele cerute pentru Armenia din partea Angliei, Franței și Rusiei. Ea a resistat, cât a putut; în fine a trebuit să se plece. Sultanul s'a învoit, ca puterile să comunice prin ministerul de externe cu comisiunea de supraveghiere, care există, ceea-ce puterilor nu le-a convenit. Pretensiunile lor au mers și mai departe; așa, că Turcan-pașa a consimțit ca ambasadorii să comunice direct cu comisia de controlă. Dacă se va învoi acum și pórta cu acésta, atunci puterile n'ar mai pretinde, să și pună omenii lor în comisia de executare a reformelor. În chipul acesta să va restabili buna înțelegere dorită dela început pentru binele Armeniei și și al Turciei.

Noutăți.

† Archiducele Ladislau, fiul archiducelui Iosif, în urma ranei ce o a fost primit la vânătoare, a răposat în 6 Septembrie n. la ôrele 10^{1/4} la Budapesta.

Omor. Din Budapesta se vestesc, că Fischer József secretariul ministrului de interne, într'una din zilele trecute s'a dus la vânat într'o pădure din apropierea orașului, de unde apoi nici nu s'a mai întors viu. — Fischer adevărat a fost găsit împușcat.

Cel mai mic ciasornic. Cel mai mic ciasornic de pe lume este spus vederii tuturor într'o ferăstră a unui ciasornicar din Göttingen. Arătătorul acestui ciasornic pitic are o lungime de 8 milimetri.

Ciasornicul atâră de un fir de păr. Mulți iubitori de minunății ar voi să-l cumpere și oferă sume mari pentru el, dar măestrul este atât de îndrăgostit în el, încât nu voiesce să-l vândă cu nici un preț.

Un obiect de modă nesănătos. Nu a existat un articol de modă care să se fi

popularizat așa, ca brăul lat, elastic, pe care îl pórta astăzi pretutindeni damele. Brăul acesta la aparență nevinovat, este în realitate mai periculos decât corsetul, căci pe când acesta comprimă o talie de 70 centimetri până la 62 centimetri, brăul elastic o strânge până la 58 centimetri. Cu cât e mai tînăr trupul femeii, cu atât cedeză mai mult apăsării și cu timpul comprimă talia până la 20—22 centimetri.

Prin acésta se ditormeză ficatul, stomacul, intestinele și rinichii și se comprimă în partea de deșept a corpului, apoi se produc dureri de spinare și căreii de stomac etc. Cu un cuvânt brăul elastic este o invențiune foarte nenorocită și părinții n'ar trebui să permită nici decum ca să l pórte fetele lor.

Cum compunea Mozart? Éta cum se exprimă el într'o scrisoare:

„Când sunt bine dispus, vesel, precum sunt de exemplu în voiaj, într'o trăsură, sau la preumblare după un bun prânz, sau chiar nóptea când nu pot să dorm, atunci ideile îmi vin cu grămada, și încă de cele mai bune. Acele care-mi plac, le rețin și le modulez după-cum mi-au spus alții cel puțin. Când le rețin pe acestea îmi vin de ici colea idei de care m'aș pute servi, după cerințele contra punctului, adevărat sonoritățile în instrumente. Acestea îmi interbântă sufletul și crește într'una, când nici o pedecă nu se pune în contră-i, dezvoltă ideile din ce în ce mai mult și lucrarea se termină în adevăr cu totul în cap.

„Ori cât ar fi de lung, dintr'o privire cuprind totul cu spiritul, cum ași considera un frumos tablou. Acésta produce asupra mea efectul unui splendid ospet.

Combițările, țesătura, tôte acestea trec ca un vis bine simțit, dar cel mai bun lucru este de a asculta totul împreună. Ceea-ce lucrez astfel nu uit nici-odată și acésta este pôte cel mai prețios dar cu care Dumnezeu m'a înzestrat.

Când după aceea mă pun să scriu, nu am decât a lua din busunarul crierului tot ceea-ce s'a adunat acolo după-cum am spus mai sus.

Prin acésta scrierea se îndeplinește iute și reproduce fără nici o schimbare sau cel puțin acésta se întempla foarte rar, tot ceea-ce s'a așezat în spiritul meu. Éta pentru-ce pôte să mă deranjeze ori-cine când scriu, pot chiar să și vorbesc, mai cu sémă de găini și de găște, de Margareta, de Babeta și de alte lucruri, și scriu înainte.

Rochlitz istorisește că într'o sêră aflându-se cu Mozart la Doles, un musicant dela biserica S. Tomas din Lipsca, foarte iubit de Mozart, și măiestrul trebuind să plece a doua zi la Viena, Doles îi ceru câteva linii ca suvenir. Mozart rise mai întâi de acésta, apoi ceru o bucată de hârtie, o rupse în două, scrise în timp de cinci sau șase minute și apoi dădu unul din manuscrite lui Doles și celalalt fiului său.

Prima fôie conținea un canon pentru trei voci, cu textul: „Adio, ne vom revede“; descifrarea bucată care fu găsită admirabilă și plină de melancolie. Să ceti apoi al doi-

lea manuscript care era de asemenea un canon pentru trei voci cu textul: „Numai scânci ca babei“; toți riseră foarte mult așa era de comică musica improvisată. Se observă după aceea că ambele canoane se puteau esecuta împreună și lorman un tot șese părți. Se reîncepu, efectul a fost inespriabil și cum numai terminau cu complimentele mirându-se de acésta ușurință, Mozart își luă pălăria și repede strigând: „adio, copii mei“!

Artistul și birjarul. Intre hârtiile lăsate de marele violinist Paganini să găsesce următorul episod:

„Intr'o zi, istorisește Paganini cutrieram stradele Vienei când deodată mă apucă o furtună. Plôia cădea de versa și vremea să făcea din ce în ce mai tare. Eram singur, lucru ce mi-se întempla foarte rar, căci de obicei luam cu mine pe servitorul m u. Mai aveam mult până acasă și eram deja atât de ploat că începui a-mi teme sănăta-te. Mă întorsei după o birjă, trei trecură pe lângă mine dar birjarul nu înțelegeau italienește ér eu nu sciam nemșesco, a patre birje să opresce în sfârșit la chemarea mea birjarul îmi era concetățian. Înainte de a mă sui îl întrebai de prețul cursei. „Cinci florini, prețul unei intrări la concertul lui Paganini“ ține el. Ștregarule i respunsei furios, pentru o palmă de loc, ceri tu cinci florini? Paganini cântă pe o strună, dar tu cu greu vei conduce trăsura pe o singură rotă. Ah, domnul meu, nu este așa de greu cum să crede de a cânta pe o singură strună. Și eu sunt amator, astăzi iau îndoit pentru o cursă ca să ascult odată, pe acel artist ce să numesc Paganini“. Nu mai stătoi de vorbă, mă suiu și în zece minute eram la hotel. Dădui birjarului cei cinci florini și o cartă de intrare la concertul meu.

A doua zi înainte de concert năvălia publicul la intrarea în sală. Tocmai întrai când unul din omenii mei îmi strigă: „La ușă stă un om în haine murdare și necuviincioase care vrea să între numai decât. Era birjarul din ajun pe care cu tôte că avea cisme murdare îl lăsai să între sperând că se va furișa prin mulțime. Dar nu! când mă arătai pe estradă la începutul concertului, îl zări în fața mea, în mijlocul damelor în mare toaletă cari să așezaseră în rîndul întâi.

Culesei și aici aplause frenetice, dar înaintea tuturor îmi arăta birjarul meu în modul cel mai furtuos mulțămirea sa care sbucina în mijlocul cântatului, astfel, încât el primi muștrări energice din partea audientului care nu putea să guste în tôte liniștea deliciurile muzicii. Rare ori am avut un admirator atât de entusiasm. A doua zi de dimineață întră birjarul în odaia mea. „Domnule, îmi spuse el cu un ton de tot respectuos, îmi veți putea face o mare grație. Sunt părinte de familie sêrac și concetățenul Dvôstre! Din contră Dv. sunteți bogat și renumit. Fericirea mea depinde numai dela Dvôstră. Ce vrei să țici cu acestea? Dațimi voie de a scrie în dosul trăsorei mele aceste trei cuvinte: „Cabrioleta lu

am învățat-o acésta dela scumpul nostru artist Ghiță D. dară cu atât mai mare era animația și dispoziția de sberat.

Pavel era în element. Două sticle góle deja le-a isbit de pământ, apoi a început a sbera, să aducă vin mai bun, căci acesta nici câinii nu-l béu.

— Bine merge, — gândém noi, — de aici nu ne-om duce acasă întregi.

Cu tôte acestea, de silă bucuroși bem mai departe.

— Fie, ce va fi, — cugetam în noi, — și cântam nisce doine duióse, de țise rupea inima!

Numai practicantul cel mic, blond, Gugali încerca să rezoneze, când ne au adus pe masă din nou vre-o trei litre de vin.

— Acum nu mai pot!

Și așa me dóre capul!

S'a sculat dela masă, și voia să plece.

— Nu te supêra Pavele dară nu pot să mai rămân.

— Nici un pas!

Ba me duc, căci trebuie să me duc. Măne dimineță am o pertractare. Apoi nici șeful nu mi-e acasă.

— Ce-mi pasă mie!

— Ce-mi pasă mie!

— Aceia-i tréba ta! Eu numai atâta țî spun, că o pățesci mai urât dacă te-i încerca să mergi de aci!

— Eu însă me duc chiar dacă te mâni.

— Pôte tu nici nu m'ai vêdut mănios?! îl întrebă cu ochi scânteitori Pavel.

— Ba te-am vêdut, și nici nu te irit bucuros, însă datorința i cea din tâu.

— Servilism miserabil!

— Nu, ci-mi place să-mi fac da torința.

— Ești prostuț încă fêțul meu! adause batjocoritori Pavel.

Practicantul nostru se vede c'a prins curaj de viu, căci ceea-ce tréz pentru tôte lumea n'ar fi făcut a început a-i reflecta „țigrului“.

— Aceia-i prostie, să nu lași pe om, când vrea să mêrgă.

Pavel inte se scólă furios, și în primul moment se părea că vrea să isbescă cu ceva în Gugali. însă érași să aședă și l'a privit cu un dispreț de sus până jos.

Ei, nu discut cu tine!

Ți-am spus deja că ești băiat, eu îți poruncesc ție, și-ți demând să rămâi aci.

— Nu rămân! Apoi de demandat numai maica mea îmi demandă mie. Și ea m'a rugat să nu rămân afară la nópțe; îi bolnavă, veți și pentru asta trebuie să me duc.

— Nu ție rușine să stai sub porunca unei hârce bêtrâne!

La auzul cuvintelor necioplite ca și când l'ar fi țaiat cineva c'un sbiciu peste obraz, practicantul nostru la început palid, de iritat ce era, deveni roșu ca focul.

Ofensa bádărană și nemeritată l'a făcut să uite totul. A uitat că mânuțele lui subțiri nu și le pôte măsura cu feciorul acela țépân, care dacă îl atinge îl pôte sdrobi ca pe o muscă și mâne țîl taie tot bucăți, dacă i mai trebuie și satisfacție; — în acest moment

de nimic nu și-a mai aduț aminte numai de aceea că omul acela i-a vătémât mama, pe care el o are atât de dragă. Și în momentul următoriu se repede furios asupra lui Pavel și i rade o palmă.

Acesta însă i'a împedecat lovitura cu brațul. Ce era pentru brațul acela de fer a prinde lovitura de băiat a lui Gugali, cel slăbuțiu.

Apoi ca pe o pilă l-a prins între mâni și l-a ținut, ca și când ar fi voit să-l svârle afară pe ferăstra, ce era deschisă.

— Ce să fac cu tine măi! măi! Mă poți omori dar pe mama n'o necist!

Ca și când deodată o lumină de mult ignorată s'ar fi aprins în inima „țigrului“.

A vătémât mama acestui băiat! A avut dreptate, când a voit să-l pâlmuescă pentru asta.

L'a lăsat.

— Mâni ne vom răfui! — Mergi!

— Sêracul Gugali — gândém noi după-ce s'a dus — mâni o fi vai de capul têu!

Paganini⁴. — Fre îi răspunse ridând, serie ce vrei pe trăsura. Omul acela a fost mai isteț decât am creșut.

În puțin timp era mai cunoscut în Viena decât mine, fiindcă trăsura lui Paganini avea mare trecere. Cu ea avu mare noroc totă lumea voia să se preumbe în trăsura lui și omul avea prețuri destul de cinstite. Când după doi ani mă întorși la Viena, birjarul era proprietarul hotelului în care locuiam atunci, ér cabrioleta o vânduse unui englez cu preț de o sută livre sterlingi.

Săpunul. Intre obiectele de toaletă locul întâiu îl ocupă săpunul, care este cel mai vechiu și cel mai întrebuițat. Încă vechii germani cunoscneau întrebuițarea săpunului, ér Plinia scrie că tinerii patricieni și patriciene romane îl întrebuițau nu numai ca un mijloc de curățire, ci și pentru cultivarea pelei.

Mai târziu s'au făcut încercări de a scote din uz întrebuițarea săpunului, înlocuindu-l cu diferite cosmetice dar fără succes. Unde sunt ați diferitele soiuri de pudre, uleiuri, alifii etc. etc., care pe timpul Caterinei de Medicis și a Mariei Antoineta avéu deosebită trecere în societatea înaltă? Tote acelea nu mai sunt ați cunoscute nici măcar după aume, și nu-i vine nimănui gustul de a le întrebuița. Mai vartos ați când fie care scie că e de ajuns a întrebuița astfel de cosmetice numai cât-va timp pentru a strica cu desăvârșire pielea, lumea cultă se feresce de ele, scotându-le cu desăvârșire din us.

Singur săpunul a mai rămas, ba consumul lui sporesce mereu, pentru că nu mai încapé îndoiială că acesta este cel mai important și mai bun mijloc pentru îngrijirea pielii.

„Imposibil, domnule președinte!” „Figaro” din Paris povestese următoarea anecdotă din séra după alegerea dlui Felix Faure ca președinte al republicii:

Dl Faure se întorsese după 8 ore dela Versailles la ministerul de marină; mâncase în grabă, apoi s'a apucat de lucru spre a rezolva încă câteva afaceri. Mai întâi a dat ordin secretarului seu, ca a doua zi să aștece dela bancherul Lehieux 25.000 franci, din cari 20.000 erau destinați pentru săracii din Paris, și restul pentru cei în lipsă în orașele de porturi. Apoi s'a adresat unui director al ministeriului:

— Vei da ordinele necesare ca ómenilor flotei să li se dea porțiuni îndoite.

— Acesta e imposibil, domnule președinte!

— Cum imposibil?

— Domniavóstră nu vé puteți începe funcția cea nouă cu o ilegalitate, domnule președinte. Nu mai sunteți ministru, ér ca președinte nu aveți dreptul de a ordonața o cheltuelă.

Dl Felix Faure înțelese că era așa, și astfel dl Dupuy, ca ministru de marină, a acordat a doua zi porțiuni îndoite ómenilor flotei.

Cel mai escelent duelant a fost acest om puternic. O grămadă de ómeni a nenorocit pentru întréga lor vieță.

Acum însă, ca și când deodată s'ar fi schimbat. De altă-dată cu un fel de mândrie și sete se cugeta, cum o să taie mâni ori poimâni în acela, care l-a infuriat.

Trist, abătut ședé la masă; cu capul răzimat pe mâna stângă privea dus înaintea sa.

Reminiscente vechi curioase s'au deșteptat în inima lui. D'óu scie, când s'a cugetat mai pe urmă la muma sa de mult îngropată, și acum deodată numai ce își aduce aminte. Pare că-i aude încă glasul și-i simte atingerea mânei. I-se pare c'o vede stând înaintea lui cu o păreche de dasagi mari grei, plini de tot felul de mâncări aduse în spate pentru el, cine scie câte poște și cu câtă greutate.

— Pavele, Pavele! mult necaz îmi mai faci tu mie! Éta și căciula asta și ai rupt o! Tu scii cu câtă greutate și trudă câștig banii, ca să și pot cumpéra alta! vai de capul meu!

Cele 12 seminții ale lui Israil. Un glumeț a clasificat în modul următor pe jidani cu nume nemțesci:

1. Jidani sadea: Pinchas, Jacob, Șloime, Moise, Ifig, Nathan, Morif, Lebme, Iachef.

2. Jidani noi: Abrahamson, Jacobson, Nathanson, Ifigson.

3. Jidani mirositori: Mandelblüh, Kurutzblüh, Feiglstock, Rosenstock, Blumenthal, Rosenthal.

4. Jidani de lemn: Baum, Mandelbaum, Kirschbaum, Teitelbaum, Rosenbaum.

5. Jidani de câmp, munte și vale: Rosenfeld, Milienfeld, Herzfeld, Kornfeld, Blumenfeld, Grünfeld, Rosenber, Feiglberg Schönberg, Mannaberg, Rosenthal, Sonnenthal, Grünthal, Engelthal.

6. Jidani sêlbatici: Wolf, Ber, Löw, Fuchs, Adler, Gaier, Stier, Wildkatz.

7. Jidani domestici: Ganzl, Vogl, Fischer, Schäfer, Turteltaub, Katz, Krebs, Hahn.

8. Jidani geografici: Frankfurter, Presburger, Komorner, Lemberger, Budaspitz, Prager, Steier, Holländer, Berliner.

9. Jidani astronomi: Sternlicht, Abendstern, Morgenstern, Weltkugel, Nordstern, Mondschein, Sonnenhitz.

10. Jidani colorați: Schwarz, Blau, Roth, Weiss, Braun, Gelb, Grün, Rothmund.

11. Jidani de valóre: Diamant, Saphir, Gold, Silber, Goldstein, Silberstein, Rubinstein, Diamantstein, Silberspitz, Goldfinger.

12. Jidani aristocrați: Kaiser, König, Fürst, Herzog, Prinz, Graf, Edelman.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Onorată redacțiune!

În nrul 88 din 10/22 August a. c. ați publicat o correspondență în carea „un deputat sinodal”, fără subscriere, află de bine a mă ataca în sentimentul meu cel mai scump, în naționalismul meu.

Dați-mi ospitalitate a restitui adevărul în procsimul număr. Correspondentul afirmă, că în colónele „Tribunei” nu ar fi român ca mine în întreg comitatul nostru, pe când în congregațiunile ei: „nu-mi aude gura”.

Acéstă învinuire mi-a făcut-o întogmai și dl Parteniu Cosma anul acesta, pe timpul sinodului; curios, că se repetesce și încă — din incidentul congresului naționalităților; și mai curios, că correspondentul tocmai în colónele „Telegrafului Român” îmi cere samă, că de ce nu am luat parte la congres?

Îi răspund cu plăcere; onorații cetitori judece apoi îndreptățirea acselor.

I. În congregațiunea comitatului nostru am fost ales abia anul trecut, din partea bravilor dobreni, cari mult s'au espus pentru mine, după lege însă numai acest an, dela 1 Ianuariu

Ca și când ar stalângă ea, așa-i aude vocea.

— Haideti acasă ficiori!

Noi ne uitam la el mirați, oăci nici odată nu l'am vădut atât de simțitoriu.

Când apoi ne ducem cătră casă, a început a cânta.

Tótă lumea-i dintr'un neam....

Nu mai eu pe nime n'am....

Dela o vreme nu se mai putu reținé, a erupt din el durerea inecată și-a început a plânge.

Noi am cugetat că-i beat. Cum se nu cugetăm, când la despărțire ne-a đis:

— Spuneți-i lui Gugali, că nu-s mánios.

În điaua următoare când s'au întâlnit s'a rugat de ertare, că fiind beat i-a vătémât pe muma sa.

Așa s'a întâmplat îndreptarea lui Pavel.

Vasilie Popovici.

1895, am îndreptățire a mă folosi de dreptul meu. Dacă românii mai vechi ai congregațiunii din Deva sau alte părți nu au aflat în acest an nimic de întreprins în direcție națională, eu singur încă nu am întreprins nimic, deóre ce acțiunile politice nu sunt încercări de acrobați, ci ele au în vedere interese comune, unde se cere plan chibzuit, cu scopuri bine determinate și mai mulți combatanți, bine disciplinați și unitar conduși. Eu unul numai și numai o atare acțiune comună a românilor o țin de folositoare, aceea se inițiază însă de timpuriu, sistematic și are să țină — neîntrerupt, lucru principal.

Nu am avut deci nici timp (8 luni, de când am vot), nici ocaziune, nici soți de luptă, nici plan sau vre-un incident mai important, unde să fi putut vorbi în congregațiune. Fie însă correspondentul în așteptare; sigur mă va vedé între primii, cari se espun dar numai și numai în bună înțelegere cu soții mei de principiu, fie ei ehiar contrari personali de ai mei. În cause comune românesci și dușmanului meu de mórte bucuros fi sar într'ajutor.

Învinuirea cade deci de sine.

II. Încât privesce congresul naționalităților. Éta de ce am rămas acasă: Sê scie, că convocarea aceleia a fost decisă în conferențele noastre naționale, cari aveau tóte caracter reprezentativ, cu delegați. Convocare specială așa sciu eu, s'a trimis exclusiv delegaților conferențelor naționale. Eu nu am fost delegat, căci, unde m'au candidat, un réutácios a scornit neadevêrul, că am deja mandat într'alt loc și astfel ómenii mei cei mai sinceri m'au lăsat din combinație; acésta s'a întâmplat chiar în cercul Dobrei unde m'au ales deputat sinodal, apoi membru în congregație.

Neavênd mandat lucru firesc că „nu-mi puteam validita facultățile mele spirituale”, precum — cu plăcere aș fi de acord cu correspondentul — însumi aș fi dorit și ar fi trebuit să mi le „validitez”. E chestie de o datorință, pe carea nu puteam să mi-o împlinesc mai bine căci — și dacă mergeam la Bpesta — nu eram în drept a reprezenta pe nime decât pe mine; vederile mele personale însă mi le-am „validitat” prin telegrama trimisă cu subscrierea mea. Óre așa de naiv să fie correspondentul încât să credă că o aderență scrisă de cineva și publicată în „Tribuna”, cetită în congres însuși este mai puțin luată în samă și respectivul mai puțin luat la ochi, decât cel ce merge în personă la congres și nu are absolut alta de făcut decât să privescă, asculte mánance și bea?

„Validitarea facultăților mele spirituale”, neavênd mandat sau cerc de activitate mi-a fost cu neputință și correspondentul pe nedrept a anticipat învinuirea că de câte ori vine tréba la „adecă”, mă retrag. Dela nici un act național eu nu m'am retras deși unii frați de ai mei așa sunt de mici la suflet încât mai mult de 10 ani de când luptă — pe căi iertate și neiertate — ca să nu am nici un cerc de activitate în biserică, la comitat, în societate, în politică, la bancă, în reuniuni ș. a. Cu tóte aceste, prin luptă onestă și fățișă m'am susținut pe acele terene unde pot mai mult folosi poporului și mi-am creat însumi noue terene de activitate publică.

III. Neg cumcă, în sinodul archidiececan din anul trecut pe tóte căile mă nisuiam ca cu așa numita petițiune a tinerimei să bag politica militantă în sinod și să înduplec chiar sinodul, ca să convoce congresul naționalităților.

Dacă correspondentul ține a fi de bună credință și onest binevoescă și-și dovedescă afirmarea luată din vânt și îi voi aduce contra dovedei. E altcum o chestie de discutat și interes public, dacă a fot bine sau réu respingerea adresei tinerimei, carea voia conlucrarea

tuturor archiereilor din amîndoué bisericile surori întru apêrarea bisericelor și scólelor periclitate din temelie, prin inaugurarea politice de stat bisericesci și scolare. E întrebare, cumcă, dacă s'ar uni capii ambelor biserici, pe basa unui singur program, óre fire-ar ministrii tot așa de voinicóși, ca acum, când lupta e izolată și cam cu sfielă?

Bine voescă correspondentul condeputat a-și motiva părerea din punct de vedere al binelui sau réului comun și a să subscrie, eu bucuros îmi voiu esprima vederile sincer și obiectiv.

Neg, cum că în sinodul archidiececan din est an am „făcut” politică militantă și „am prezentat tóte năsdrăvaniile plămădite în biroul „Tribunei”, ca apoi să fiu lăudat” ș. c. l.

Câte afirmări atâte insulte. Provoce pe dl condeputat să probeze cari au fost acele preținse năsdrăvânii. Cu inimă curată și fruntea ridicată pot đice, că tot ce am făcut — bine sau réu, correspondentul nu dovedesce nimic — singur și din propria mea convingere și inițiativă am lucrat. Resping aceste calumnii și mă mir, că un „deputat sinodal e capabil de atâta lipsă de demnitate.”

IV. Afirmarea, că eu aș pretinde, ca dl asesor consistorial Nic. Cristea să facă politică militantă o resping cu indignare. Un fruntaș veteran, de talia Dsale, nu ar fi trebuit tras în combinație cu miserile spirituale ale d-lui condeputat. Îl respectez prea mult pe dl Cristea, decât să „pretind” dela D-sa ce politică să facă; sciut'a D-sa în trecut și sci va în viitor ce politică se facă, ca să rămână totdeauna la înălțimea chiemării sale. Eu cred, că dl Cristea nu să bucură de acel apêrător al Dsale, carele presupune despre Dsa, că ar fi în stare să facă și altă politică, decât aceea, care i-a câștigat deja recunoscința vecinică a națiunei sale iubite.

În fine întrebare pentru întrebare:

1. fost'a dl condeputat la congresul naționalităților ori trimis'a cel puțin adresă scrisă de Dsa?

2. are curagiul convingerii sale de a să subscrie, când atacă pe nedrept pe un coleg, arêându-l cu degetul?

Primiți asigurarea stimei mele

August A. Nicórá,
deputat sinodal.

Bibliografic.

A apărut *Cursul elementar de musică*, pentru usul scólelor în genere de Constantin M. Cordoneanu

Cursul complet este divisat în 4 părți. Primele 2 părți sunt broșuri separate, conținând dela 50—60 pagine ér partea 3 și 4, într'o singură broșură de peste, 70 pagine. În tóte broșurile se cuprinde atât partea teoretică după program însoțite de eserciții multiple și gradate, după fiecare materie, cum și un număr însemnat de piese scolare, rugăciuni de scólă, piese corale patriotice, scolare și religiose.

Esercițiile, începând pe o voce, gradat urméză pe 2, 3 și pe patru voci.

Broșurile partea I și II-a un leu fie-care și partea III și IV lei 1 și 50.

Se află de vânzare la tóte librăriile. Depositul general la librăria Graeve et Comp. Bucuresci.

Loterie.

Sâmbătă, în 7 Septembrie n. 1895.

Viena: 20 85 78 76 84
Timișóra: 85 14 37 82 88

Nr. 1068

[155] 2-3

CONCURS.

Posturile învățătoresci la școlile noastre confesionale din comunele mai jos însemnate aparținătoare protopresbiteratului Agnita devenind vacante, pentru întregirea lor se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foia „Telegraful Român” și anume:

1. Fofeldea, cu salariu anual de 300 fl. cuartir și grădina școlii.
2. Cichindeal, cu salariu anual de 300 fl. cuartir, lemne de foc și grădina școlii.
3. Prostea, cu salariu anual de 300 fl. cuartir lemne de foc și grădina școlii.

4. Măgărei, cu salariu anual de 300 fl. cuartir lemne de foc și grădina școlii.
5. Verd, cu salariu anual de 300 fl. cuartir lemne de foc și grădina școlii.

6. Zlagna, cu salariu anual de 300 fl. cuartir, lemne de foc și grădina școlii.
7. Șulumberg, cu salariu anual de 300 fl. cuartir, lemne de foc și grădina școlii.

Doritorii a ocupa vre-un post învățătoresc la școlile din acestea comune au a-și așterne petițiunile instruite în conformitate cu prescrierile legii, până la terminul preclusiv la subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Agnita, 1 August 1895.

Oficiul protopresbiteral al tractului Agnita în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Sabin Piso,
prot.

[156] 2-3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de învățător la școala confesională greco-orientală din comuna Zizin, protopresbiteratul Brașovului, prin această se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt:

a) Prin repartiția dela popor și din cassa bisericeii dela epitropie suma de 277 fl. 90 cr. b) Venitele cantoralii aprocsimativ 22 fl. 10 cr. Suma totală 300 fl. v. a.

Fiind în comuna noastră bisericăscă postul de învățător împreună cu cel de cantor, individul ales ca învățător are a presta pentru suma sus menționată și serviciul de cantor la biserică în decurs de un an.

Doritorii de a reflecta la acest post au a-și așterne suplicele lor în terminul indicat subscrisului oficiu protopresbiteral.

În conțelegere cu comitetul parochial gr. or.

Brașov, în 1/13 August 1895.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Brașov.

Ioan Petric,
protopresbiter

[157] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post, de învățător la clasa I a elementară gr. or. din Cernatul Săcelelor se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: Salariu anual 300 fl. v. a. în numărariu; 25 fl. v. a. ca relut, de cuartir și folosința pe jumătate a grădinei de pe lângă școlă.

a) Învățătorul ales va fi obligat a ținea prelegeri și la școala de repetițiune, în totă Dumineca și sârbătorea

b) Va fi obligat a conduce copiii și copilele de școlă la biserică în totă Dumineca și sârbătorea; a-și instrui și cânta cu ei cântările liturgiei divin.

c) Să va supune hotărârilor comitetului și sinodului parochial aduse din timp în timp între marginile legii, pentru prosperarea școlii și bisericeii.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și înainta cererile instruite conform normelor în vigoare oficiului protopresbiteral al Brașovului până la terminul sus indicat.

Concurenții mai calificați sau cei ce vor sci cânta și cunoșce musica vocală vor fi preferați.

Cernat, în 1 August 1895.

În conțelegere cu dl protopop.

G. Urdea,

paroch ca președ. al com. par.

Vidi.

Ioan Petric,
protopresbiter.

Ad. Nr. 215/895 prot. [158] 2-3

CONCURS

Pentru întregirea postărilor învățătoresci vacante în tractul protopresbiteral gr. or. al Turdei, înșirate mai jos, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

1. Banabic, postul împreună cu cel cantoral cu salariu anual de 350 fl.

2. Găbud, cu salariu anual de 300 fl.

3. Hidiș, cu salariu anual de 300 fl.

4. Hărăstăș, cu salariu anual de 300 fl.

5. Soporul de câmp, postul împreună cu cel cantoral cu salariu anual de 300 fl. cuartir în edificiul școlii și lemne de foc.

Doritorii a competi la aceste posturi învățătoresci împreunate cu cele cantonale, au a se presenta în vre-o Duminecă sau sârbătore la biserică spre a-și documenta desteritatea lor în cânt și tipic și a face cunoșcință cu poporul.

Suplicele de concurs au a se subșterne subscrisului în terminul prescriș per Gyéres în Egerbegy.

În conțelegere cu respectivele comitete parochiale.

Agărbiciu, 4 August, 1895.

Petru Roșca,
protopresbiter.

Nr. 401/895. [147] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa a III-a Sălciva de jos, protopresbiteratul Lupșei, se escrie concurs cu termenul pe 16 (28) Septembrie 1895.

Venitele împreunate cu acest post dau suma de 321 fl. v. a. și se va completa ulterior la suma prescrișă de regulament.

Din ce stau acestea venite intereșării și pot lua informațiuni dela comitetul parochial sau dela oficiul protopresbiteral.

Doritorii de a competi la această parochie se și așterne cererile concursuale provădute cu documentele prescrișe de Stat. or. în original sau în copii autentice la subsemnatul oficiu în terminul sus amintit.

Ofenbaia, în 11 Iuliu 1895.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv, oficiul protopresbiteral gr. or. a Lupșei.

Ioan Danciu,
protopresb.

Nr. 451/895 prot. [160] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școlile confesionale gr. or. române din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Sighișorei, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

1. Zoltan, cu salariu anual de 300 fl., și anume: 248 fl. în bani, viftuale cu 28 fl., lemne cu 24 fl., pe lângă cuartir și grădina.

2. Criș, cu salariu anual de 300 fl., și anume: din cassa bisericeii 150 fl., folosirea unei lunci cu 110 fl., 4 stânjini de lemne cu 40 fl. pe lângă cuartir și grădina.

3. Hendorf, cu salariu anual de 300 fl.

4. Daneș, cu salariu anual de 300 fl. și anume: 200 fl. în bani din alodiul comunal, 80 fl. din repartițiune, grădina cu 20 fl., pe lângă cuartir în edificiul școlii și lemne de foc. Concurenții pedagogi sau clerici absolvenți, și cei cu cunoșcința și a limbei germâne vor fi preferați.

5. Saschiz, cu salariu anual de 300 fl., și anume: din alodiul comunal 50 fl., din repartițiune 146 fl., din viftuale 20 fl., pământ arătoriu și fenațiu 70 fl., doi stângini de lemne cu 14 fl., pe lângă cuartir gratuit în edificiul școlii.

Concurenții sunt poștiți a se presenta în vre-o Duminecă sau sârbătore în comună spre a-și arăta desteritatea în cântari și tipic. Suplicele concursuale instruite în sensul legilor în vigoare, se se așterne subsemnatului oficiu protopresbiteral în terminul deschis.

Sighișora, 3 August 1895.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sighișorei, în conțelegere cu comitetele parochiale concernente.

Dimitrie Moldovan,
protopresbiter.

Nr. 426/895 [150] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci vacante din comunele mai jos însemnate se escrie concurs cu termenul 7 Septembrie v.

1. Sălciva de jos, cu salariu anual în bani 300 fl. cuartir și lemne.

2. Sălciva de sus, cu salariu anual în bani 300 fl. cuartir și lemne.

3. Căcova-Ieri, cu salariu anual în bani 250 fl. în naturale (bucate și legume) 50 fl. total 300 fl. cuartir lemne și grădina.

4. Bedelen, cu salariu în 250 fl. și în naturale 50 fl. la olaltă 300 fl. cuartir și lemne.

5. Poșaga de jos, cu salariu 300 fl. cuartir și lemne.

6. Șasa, cu salariu 300 fl. cuartir și lemne.

7. Lunca și Vidolm, învățător ambulant salariu 300 fl. (câte 150 fl. dela una comună).

8. Buru și Ocoliușul mic, învățător ambulant salariu câte 150 fl. dela una comună la olaltă 300 fl.

9. Runc și filia Lunca-largă cu salariu anual de 300 fl. cuartir și lemne.

Doritorii de a ocupa unul din acestea posturi au a-și așterne cererile instruite conform normelor din vigoare la subsemnatul oficiu până la terminul indicat.

Oficiul protopresb. gr. or. al tractului Lupșa-Ofenbaia, în 31 Iuliu, 1895.

Ioan Danciu,
protopresb.

Nr. 354 prot. [161] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa a III-a Apoldul-superior protopresbiteratul Mercurii, se deschide concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele fisee împreunate cu acest post statorite de comitetul parochial, ating cifra de 405 fl.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cererile lor instruite conform legilor în vigoare oficiului protopresbiteral subsemnat în terminul deschis.

Mercuria, la 2 Iuliu 1895.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Mercurii, în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Ioan Droc,
protopop.

[159] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu dirigent la școala centrală

română gr. or. din Bran, se escrie concurs, cu termen de 20 zile dela prima publicare în „Telegr. Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salariu anual de 300 fl. plătit în rate lunare anticipative.

2. Cuartir liber în edificiul școlii.

3. Trei stânjini lemne de foc, pentru încălțitul locuinței.

4. Folosirea a 1/4 jugăr din grădina școlii

Preferiți vor fi acei concurenți, cari vor dovedi desteritate la instruirea elevilor în cântările bisericești corale.

Petițiunile de concurs instruite în conformitate cu legile în vigoare, au a se înainta la presidiul eforiei școlii capitale din Bran în terminul deschis.

Bran, 29 Iuliu, 1895.

Eforia școlilor centrale române gr. or. din Bran.

L. Pușcariu, președinte.

G. Babeș, secretariu.

Nr. 371/1895. [162] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea catedrei a paroch de învățătoriu (învățător) ordinaru la școala civilă de fete a Asociațiunii din Sibiu, se escrie concurs repetit cu termenul până la 20 Septembrie st. n. a. c.

Petenții (petentele) se înainteze cererile până la terminul indicat Comitetului Asociațiunii în Sibiu (Nagy-Szeben, Mühlgasse 8), pe lângă următoarele documente:

1. atestat de botez;

2. document despre calificațiunea recerută prin legea statului pentru ocuparea posturilor de învățătoriu (învățător) ordinaru la școlile civile;

3. arătare despre studiile pregătitoare și despre ocupațiunea de până acum;

4. arătarea specialității, pentru care sunt pregătiți și cu deosebire

5. să dovedescă, că posedă perfect limba română și limba germână în vorbire și scriere.

Cunoșcerea și capabilitatea de a propune perfect limba germână, se consideră de condițiune absolută la conferirea acestui post.

Concurentul, care va fi ales învățătoriu (învățător) ordinaru se obligă a propune pe săptămână până la maximum orelor de învățământ, provădut în legea statului.

Învățătoriu ordinaru până când e provisor primesce salariu anual de 700 fl. și 150 fl. bani de cuartir, solvit în rate lunare anticipative ér devenind definitiv primesce salariu anual de 900 fl., bani de cuartir 200 fl., 5 cuicuenale à 100 fl. și drept de pensiune dela stat, unde va solvi taxele prescrișe pentru pensiune; învățătoriu provisoriu primesce salariu anual de 400 fl. și întrăgă întreținerea în internatul școlii, ér ca definitivă primesce salariu anual de 600 fl., întrăgă întreținere în internat, cuicuenale și drept de pensiune ca învățătoriu. Având însă locuința în internat, va da directorei mână de ajutoriu și la alte agende ale internatului.

Cererile întrate după terminul ficsat, nu se iau în considerare.

Sibiu, din ședința comitetului Asociațiunii transilvane, ținută la 5 Septembrie 1895.

Dr. H. Pușcariu m. p., vice-președinte.

Dr. V. Bologa, secretar H.